

Vedrørende Høringsnotat «Forslag til endring i reglene om rett til pleiepenger ved syke barn etter folketrygdloven kapittel 9»

Universitetet i Oslo (UiO) stiller seg positive til en endring i reglene i folketrygdloven kapittel 9, herunder §§ 9-10 og 9-11. En endring i retningslinjer og lovverk knyttet til retten til pleiepenger vil gi et mer forståelig regelverk som vil bidra til å sikre likebehandling, forutsigbarhet, og økt rettsikkerhet for brukerne.

UiO støtter forslaget om at aldersgrensen heves til 18 år, og at pleiepenger skal gjelde fra første dag for alle grupper. Det er videre vektlagt at foreldrene skal ha muligheter til å kunne opprettholde sin tilknytning til arbeidslivet. Dette mener vi er svært viktig, da det kan bidra til å unngå at foreldrene havner i såkalte «stønadsfeller».

I høringsnotatet foreslås det en endring av grunnlaget ned til 66 prosent ved pleiepenger utover 261 dager. Ut ifra et likestillingsperspektiv, mener vi at det vil være uheldig. I andre typer permisjoner hvor det er omsorgsoppgaver involvert, f.eks. omsorgspermisjon uten lønn etter hovedtariffavtalen i staten § 20, ser vi til dels store kjønnsforskjeller knyttet til hvem som tar ut permisjonen. UiO har over lang tid sett en tendens til at flest kvinner tar ut den ulønnede omsorgspermisjonen (88 %). Flere kvinner enn menn tar også ut velferdspermisjon uten lønn med varighet mindre enn én md. (53 %). Dette kan forklares med at kvinner i gjennomsnitt¹ tjener mindre enn menn, og at familien får et mindre økonomisk tap dersom den med lavest inntekt tar ut den ulønnede permisjonen. UiO antar at det samme vil skje hvis pleiepenger reduseres til 66 prosent. Barn under medisinsk helsebehandling på sykehus vil ofte være en del av et medisinsk program over tid, og en av foreldrene må som hovedregel være der og følge opp barnet. Basert på ovennevnte erfaring fra UiO, mener vi derfor at en ev. endring av grunnlaget ned til 66 prosent ikke vil stimulere til likestilling, men vil være likestillingshemmende.

Når det gjelder kompensasjonsnivået, er en nedgang av kompensasjonsnivå særlig viktig i arbeidsforhold der arbeidsgiver ikke forskutterer lønn, men NAV har utbetalingsansvaret. Det kan bli store forskjeller mellom ulike arbeidstakere i forhold til hvilke rettigheter de har hos respektive arbeidsgivere. Dette kan medføre mindre likebehandling og forutsigbarhet. Hvis kompensasjonsnivået skal senkes til 66 prosent fra 261 dager, anser UiO at det bør være et unntak for de tilfellene der barn følger medisinske programmer utover 1 år. Vi er av den oppfatning at disse tilfellene bør sikres, slik at de får opprettholdt 100 prosent kompensasjon som i dagens gjeldende regelverk.

¹ Kilde: SSB